

Διώκονται. Οὐδὲ γῆρας οὐ περιπεμνόμενος ἀνέ-
τενόμομφυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλοσιν ὑμᾶς
προτέμνειν, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρξὶ καὶ
χήσωνται. Εμοὶ δὲ μὲν γέροις κανχᾶμδι,
εἰ μὴ ἣν τῷ σαρῷ τοῦ κυρίου ὑμῶν ΙΗΣΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ, διὸ δύναμοί κόσμῳ ἐσαύρωται
καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. ἢ γῆρας ΧΡΙΣΤΩΝ ΙΗΣΟΥ,
ὅπερ περιπομέτι ἰχύες, ὅπερ ἀκροθεσία, ἀλ-
λὰ καὶ κτίσει, Καὶ δέοι τῷ κανονὶ τάχτη
εοιχήσουσιν, εἰρώνη ἐπέκειτοντος Καὶ ἔλεος, καὶ
ἐπὶ τῷ τομοὶ σαρκὶ τῷ δεῖπνῳ τοῦ λοιποῦ κόπους
μοι μηδεὶς παρεχέτω. Εγὼ δὲ τὰ σίγματα
ταῦτα κυρίου ΙΗΣΟΥ ἣν τῷ σώματι μου βα-
σάζων χάρις τῷ κυρίῳ ὑμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΩΝ
μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἀδελφοῖς ἀμιν.

psecutionē patiant̄, nā qui circūcidunt̄,
ne ipsi quidē legē seruant̄, sed uolūt uos
circūcidī, ut in uestra carne gloriens̄. Ego
uero, absit, ut glorier, nisi in cruce domini
nostrī Iesu Christi, per quem mihi mun-
dus crucifixus est, & ego mundo. Nam
in Christo Iesu, neq; circūcisio ualet, neq;
preputium, sed noua creatura. Et qui/
cunq; iuxta regulam hanc incedunt, pax
super eos, & misericordia, & super Israel
dei. De cætero ne quis mihi labores exhi-
beat. Ego enim stigmata domini Iesu,
in corpore meo porto. Gratia domini
nostrī Iesu Christi, cum spiritu uestro fra-
tres. Amen.

πρὸς γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ ἔωμον.

Materia ad Ephesos optg.
ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΔΗΣ.

ΑΥΤΗ Ν ἐώς τοι εἰλλαττόν ἔρωμε, σύντα μονά διντούς ἑωρακωδέ, ἀκούσας δὲ περὶ δια
τίθηνται δὲ πρόφασις φθινοπολῆς διντη. Εφέστοι πτιεύσαντες εἰς τὸν κύριον ἡμῶν
ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ. Γνησίαρχος εἰς αὐτὸν τὴν πίστιν, Καὶ εἰς τάντας τους ἀγίας
τὴν ἀγάπην, οὐχὶ ἐσούλοντο ωφελοῦ θεοῖς αὐτοῖς. μαθὼν τοίνυν δι-
πόσολος γράφει πρὸς διντούς ταύτην τὴν ἐπιτοποιῶν, ὡμαρε κατηχητικῶν. οὐχὶ πρώτον μηδὲ είκινον,
μὴ νεώτερον εἴναι τὸ καθ' ἡμᾶς μυστήριον, ἀλλὰ θεῖον ἀρχῆς οὐχὶ πρὸς καταβολῆς κόσμου εἴναι ταύτην
ἐνδοκίαρη τὸ δεσμόν, ὡς τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ ὑπὲρ ἡμῶν ωφελεῖν, οὐχὶ ἡμᾶς σωθῆσθαι. ἐπειτα, τοιςὶ οὐκίστεως
ἔθνων διατάξει, οὐα λείπειν ἀξίως διντούς πεπτισμούνται, οὐδὲ οὐκοδείκνυστι, διτις δὲ ηλικίσις διατίθηνται
οὐδὲ διατίθησται, ἀλλὰ διατίθησται ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΥ, διότι μόνος ἡ Θεός, οὐα Καὶ εἰπούτος μάθωσιν, διτις διατίθησται
πλάτρου γεόνται, πιεύσαντες τῷ ΧΡΙΣΤΩ, ἀλλὰ πλακτίνοις θεοσεβεῖς. σκηνάντα δὲ ηγέτην δια-
τοῦντο πιεσάλθαι ικενταρει τὸ θυμαχένιον. οὐχὶ διτις περὶ διατίθηνται έφροντιστερ, ἐπειτα παρανιτικούς
λόγους ἀνθράστη οὐχὶ γνωστούς, πατράστη οὐχὶ τέκνοις, κυρίοις, καὶ μούλοις, τίθησιν φύτη ἐπιτοπολῆς. οὐχὶ
καθόλου πάντας ωφελοῦνται κατὰ τὸ διαβολούν, καὶ τὸν δαιμόνων διντούν, λέγων πρὸς ἐκείνης
μητρὶ εἴναι τὴν πλάνην, οὐχὶ ἀπαράδιγμάτος ἀλείπητας τοῖς λόγοις τάντας, κατὰ φθινοπολῆς
τίθησιν φύτραγείας, διντωρε τελεοῦ τὴν ἐπιτοπολήν.

ARGUMENTVM
Pheſij ſunt Asiani. Hi accepto uerbo ueritatis perſtiterunt in fide.
Hos collaudat apostolus, ſcribens eis a Roma de carcere per Tychi
cum diaconem.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

AD EPHESIOS EPISTOLA.

AΓΛΟΣ ἀπόστολος ΙΗ/
ΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, διὰ θελήμα/
τος Θεοῦ, Ιησοῦ Χριστοῦ,
στηριγμάτων τοῦ Κυρίου
ΧΡΙΣΤΟΥ ΙΗΣΟΥ. Χάρις υ/
μῖν ἡ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατέρες, καὶ κύριον
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, εὐλογητὸν ὁ Θεός, ἡ πα/
τὴ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ὁ ἐν/
λογίσθης ἡμᾶς ἐν τῷ εὐλογίᾳ πνεύμα/
τικῇ, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ΧΡΙΣΤῷ, κα/
θὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν τῷ οὐρανῷ, πρὸ κατα/
βολῆς κόσμου, εἰναὐτῷ ἡμᾶς ἀγέρνους. Οἱ ἀμώ/
μους κατὰ ἐνώπιον ἀντοῦ ἐν ἀγάπῃ, προσ/
φίσας ἡμᾶς, εἰς ἡδεσίαν Διὰ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙ/
ΣΤΟΥ εἰς ἀντὸν, κατὰ τὴν ἐυδοκίαν τῷ θε/
λήματος ἀντοῦ εἰς ἐπανόρθωσην ἡμᾶς ἐμὲ τῷ
ἀγαπητῷ ἀντοῦ, ἐν ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐμὲ τῷ
στηριγμάτων τοῦ θελήματος ἀντοῦ, τὴν ἀφεσιν τῷ
παραπτωμάτων. Ιησοῦ πλοῦτον φιλοχά/
ριτος ἀντοῦ, ἐν ἐπερίσσην εἰς ἡμᾶς, ἐμὲ
τῷ στηριγμάτων τοῦ θελήματος ἀντοῦ, κατὰ
τὴν ἐυδοκίαν ἀντοῦ, προέθετο ἐμὲ τῷ
εἰς δικαιομάτην τῷ ταληρώματος τῷ και/
ρῷ, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐμὲ
τῷ ΧΡΙΣΤῷ, τὰ ἐμὲ τῆς ὄυσανοις, ἡ μάτη τὰ
φίλη γῆς ἐμὲ τῷ, ἐμὲ τῷ ιησοῦ ἐκληρώθη μὲν
προορισθέντες κατὰ προθέσιμον τοῦ Τὰ πάντα
τα ἐνθρηγοῶτος, κατὰ τὴν βουλὴν τῷ θε/
λήματος ἀντοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἐπανόρθωσην

μόρια

PAULUS apostolus Iesu Christi, per uoluntatem dei, sanctis qui agitis Ephesi, & fidelibus in Christo Iesu. Gratia uobis & pax a deo patre nostro, & domino Iesu Christo. Benedictus deus & pater domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos, in omni benedictione spirituali, in cœlestibus Christo. Quemadmodū elegit nos in ipso, antequam iaceretur fundamenta mundi, ut essemus sancti, & irreprehensibiles coram illo in charitate, qui predestinauit nos in adoptionem filiorum, per Iesum Christum, in sese, iuxta beneplacitum uoluntatis suæ, ut laudetur gloria gratiarum suarum, in qua gratificauit nos, in dilecto. In quo habemus redemptionem per sanguinem ipsius, remissionem peccatorum. Iuxta diuitias gratiarum suarum, de qua ubertim nobis impartiuimus, in omni sapientia & prudentia, patefacto nobis arcano uoluntatis suæ, iuxta beneplacitum suum, quod proposuerat in seipso, in dispensationem plenitudinis temporum, ut summatim instauraret omnia in Christo, quæ in coelis sunt & in terra, in ipso, in quo & sorte delecti sumus, predestinati secundum propositum illius, cuius uerbi sunt uniuersa, iuxta decretum uoluntatis ipsius, ut simus nos in laude gloriae

gloriae

εόντες ἀντοῦ, τοὺς προκλπικότας ἐν τῷ
ΧΡΙΣΤΩ, ἐν φήμῃ μηδὲ ἀκούσαντες, τῷ λόγῳ
τῆς ἀληθείας, τῷ ἐυαγγέλιορ φθι σωτηρίασ-
νται, ἀλλὰ καὶ πισένσαντες ἐσφραγίσθητε
τῷ ανέμματι τὸ ἐωαγγελίας τῷ ἀγιῷ, ὃς
τοῖς ἀρραβών φθι κληρονομίας ὑμῶν, ἐν
ἀπολύτρωσιν φθι τερποικήσεως, εἰσ τὸ πά-
ναρ φθι δόχει ἀντοῦ. Μιὰ τοῦτο καγὼ ἀκού-
σας πώς καθημάστισι, ἐν τῷ κυρίῳ ΙΗ-
ΣΟΥ, οὐκέ τι τῷ ἀγάπηω πώλεις πάντας τοὺς
ἀγίστους πάνομας ἐν χαρισῶντες ὑπὲρ ὑμῶν,
μετέαρ ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῷ προσενε-
χέρμον, ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ὑμῶν ΙΗΣΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ, ὁ πατὴρ φθι δόξης, δώματος
τονέψαται σοφίας, καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν
ἐπιγνώσει ἀνθρώπων, τεφωτισμόν τούτον ὁ φθαλ-
μὸν τῆς τοῦτος διανοίας ὑμῶν, εἰς τὸ ἡδένας ὑ/
μᾶς. Τίς τοῦτο ἔλπις τῆς κληρονομίας ἀνθρώπων
τοῖς ἀγίοις, οὐκέ τι τὸ ὑπερβάλλον μέγε,
θεοὶ τῆς διωκμεως ἀντοῦ εἰς ὑμάς τοὺς
τοισίνοντας, κατὰ πώλεις φέργεαρ τοις κρά-
τοις τῆς ιχνίθεως ἀντοῦ, ἢν φύργησθε ἐν τῷ
ΧΡΙΣΤΩ, ἐγείρας ἀντὸν ἐκ τῷ νεκρῷ, Ο
ἐκάθιστε φθι δεξιῇ ἀντοῦ, φθι τοῖς ἐπιστρανθοῖς
ὑπεράνω πάσῃς, δεξιῇ, καὶ ἔξουσίᾳς ἡ διω-
κεως, η κυριότητος, η παντός ὀνόματος, ὅνο-
μαζομένης, οὐ μόνον ἐν τῷ οἰκουμενικῷ, διὰ
η ἐν τῷ μέλλοντι, η πάντας ὑπέταξεν ὑπὸ^{τοῦ}
τοῦ πολιτισμοῦ, η ἀντὸν ἐδωκεν πεφαλίν
ὑπὲρ πάντας τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ τὸ σῶμα
ἀντοῦ, τὸ πλήρωμα τῷ πάντα ἐν πᾶσι πλη-
ρόμενος. η ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπό-
μασι, η τοῖς διμαρτίναις, ἐν διῃ ποτὲ περιε-
πατήσατε κατέ τὸν οἰκουμενικόν τόπον, καὶ
τὸν ἄρχοντα τὸν ἐξουσίας τὸν ἀρέος, τὸ πνεύμα-
τος, πνεῦμα ἐνεργεύοντος ἐν τοῖς ἥροις τὸν πατριαρχαῖς, ἐν
ὅς η μηδὲ πάντες ἐνεργάφημέν πεπτε, ἐν τοῖς
πατριθυμίαις τοις ἀρχόσις ἡμῶν, πριστίες, τὰ θελήματα

ταῖς σαρκός

gloriae illius, qui priores sperauimus in
Christo, in quo speratis & uos, audito
uerbo ueritatis, euangelio salutis uestræ,
in quo etiam postea credidistis, obsi-
gnati estis, spiritu promissionis sancto,
qui est Arrabo, hereditatis nostræ, in re/
demptionem acquisitæ possessionis, in
laudem gloriae suæ. Quapropter & ego,
cum audissem eam quæ in uobis est fi-
dem, in domino Iesu, & charitatem in
omnes sanctos, non desino gratias age/
re pro uobis, mentionem uestri faciens,
in orationibus meis, ut deus domini no/
stri Iesu Christi, pater gloriae, det uobis
spiritum sapientiæ, & revelationis, in co/
gnitione sui, illuminatos oculos mentis
uestræ, ut sciatis, quæ sit spes uocationis
eius, & quam opulenta gloria, heredita/
tis illius in sanctis, & quæ sit excellēs ma/
gnitudo potentiae illius in uos qui credi-
tis, secundum efficaciam roboris fortifi/
cudinis eius, quam exercuit in Christo,
cum suscitaret eum a mortuis, & sedere
fecit in dextra sua, in cœlestibus, supra
omne principatum ac potestatem, &
uirtutem, & dominium, & omne nomen
quod nominatur, non solum in saeculo
hoc, uerum etiam in futuro, & omnia
subiecit sub pedes illius, & ipsum de/
dit caput super omnia, ecclesia, quæ est
corpus illius, plenitudo eius, qui om/
nia in omnibus adimpleret. Et uos cum
essetis mortui delictis & peccatis, in qui/
bus aliquando ambulastis iuxta saeculū
mundi huius, iuxta principem potestatis
aeris, qui est spiritus, nunc agens in filijs
inobedientiæ, inter quos & nos omnes
conuersabamur aliquando, in concipi/
fentij carnis nostræ, facientes uolunta/
tes carnis

II

h. t. tes carnis

τα φι σαρκός, Ο τὸν διανοῦμ, καὶ ἡμεν τέχι
να φύσεωργής, ὡς ιχθύοι λοιποί. ο δὲ θεός πλούσιος ὁράται εἰς, μιὰ πλάσιαν
ταγάδια αὐτοῦ, καὶ ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ συντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπόμασι, συνεζωοποίησε τῷ χριστῷ, χάριτι εἰς σεσωσμάτου,
καὶ σωτήρα, καὶ σωτικάθιστην τὸν τοῖς διώσι τοῖς ἐπειχομένοις
τὸν ὑπερέαλλομτα πλάτον φι χάριτος
αὐτοῦ τὸν χριστούτητι ἐφέματε τῷ χριστῷ
ιησού, τῇ γαρ χάριτι εἰς σεσωσμάτου μιὰ
φι πίστιας, καὶ τοῦτο δικαὶον ἡμῶν. θεοῦ
τὸ δῶρον, δικαὶον ἔργων, δικαὶα μάτις καυχήσι
ται. αὐτοῦ γάρ εστιν ποίμα, κτισθέντος τῷ χριστῷ ιησού ἐπὶ ἔργοισι ἀγαθοῖς,
διεσπρεκτούμαστερ θεός, δια τὸν αὐτοῖς
πρωταπτήσωμεν. Διὸ μνημονεύεστε ὅτι ν
μᾶστωτε τὰ ἔθνη τῷ σαρκὶ, δι λεγόμενοι
ἀνεροβυσία, ὑπὸ φι λεγόμενος αεριτομῆστος
τῷ σαρκὶ χεροποιήτου, ὅτι οὐτε τῷ φι κα
ρῷ ἐκείνῳ, χωρὶς χριστού, ἀπαλλοτριω
μάτου τῆς πολιτείας τοῦ ισραὴλ, καὶ εἴ
νοι τὸν διαδηκτὸν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπί^{δα}
μα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄδειοι τῷ φι κόσμῳ,
νωὶ δὲ τῷ χριστῷ ιησού ὑμεῖστοι ωτε σύν
τες μακράμ, ἐγγύσεγενέθητε ἐμ τῷ ἄιμα
τι τοῦ χριστού ουτοῦ γάρ εἰσιν
ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ τοικόσαστὸν ἀμφότερα ἐμ
καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας
πλάτηθεαρ ἐμ τῷ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον
τὸν ἐντολῶν ἐμ δόγμασι καταργήσασ, δια
τούς διό κτισμ ἐν ἐαυτῷ, εἰς ἔνα καινὸν ἄνθρω
πη, τοιωρ εἰρήνηκρ, καὶ ἀπεκαταλάβει τὸν ἀμ
φοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι, τῷ θεῷ, μιὰ τὸ σαυτό,
ἀποκτείνας τὸν ἔχθραρ ἐν ἐαυτῷ, καὶ ἐλθὼμ ἐνκρ
γελίσατο εἰρήνηκρντη, τοσμακράμ, καὶ τοῖς
ἐγνύες, ὅτι δι' αὐτὸν ἔχομεν τὸν προσωμάτου
ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρόστον πατέρα.

Αράδην

tes carnis, & mētium, & eramus naturā
filii iræ, quemadmodū & ceteri. Sed de
us qui diues est in misericordia, propter
multam charitatem suam, qua dilexit
nos, etiam cum essemus mortui per deli
cta, coniūficiavit nos una cum Christo
(per gratiam estis saluati) simulq; cum
eo resuscitauit, & simul cum eo sedere fe
cit, inter cœlestes, in Christo Iesu, ut ostē
deret eminentem opulētiā gratiæ suæ,
in benignitate erga nos, in Christo Iesu.
Gratia enim estis saluati per fidem, idq;
non ex uobis, dei donum est, non ex ope
ribus, ne quis glorietur, nam ipsius su
mus figuratum, conditi in Christo Iesu
ad opera bona, quæ præparauit deus, ut
in eis ambularemus. Quapropter me
mentote, quod uos quondam gētes in car
ne uocabamini preputium, ab ea quæ uo
catur circumcisio, in carne, quæ manibus
fit, quod inq; eratis in tempore illo, si
ne Christo, ab alienati a republica Isra
hel, & extranei a testamentis promissio
nis, spei non habentes, & deo caren
tes in mundo. Nunc autem in Christo
Iesu uos, q; quondam eratis lōginqui, pro
pinqui facti estis, in sanguine Christi.
Ipse em est pax nostra, q; fecit ex utrīq;
unum, & interstitium maceriaz diruit,
simultatem in carne sua, legem manda
torū in decretis sitam, abrogans, ut duos
conderet in semetipso, in unū nouum
hominem, faciens pacem, & ut recon
ciliaret ambos in uno corpore, deo, per
crucem perempta inimicitia, in ea, &
ueniens euangelizavit pacem uobis, ijs
qui procul aberatis, & ijs qui prope
Quoniam autem per illum habemus
aditum utriq; in uno spiritu, ad patrem.
Itaq;

Ἄρα διωδύκετι ἐξεῖνοική πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἀγίων καὶ δικαιοτοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεομελίῳ τῶν ἀποσόλων ικανοφορτῶν, ὃντος ἡρογωνιαίου ἀντοῦ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ἐν τῷ πᾶσαν οἰκοδομή σωματολογουμένη, ἐν ξενίᾳ ταῦθι μηδὲν ἀγίοις ἢ θεοῖς, ἐν τῷ καὶ ὑμέσι σωματοδομεῖσθε εἰς κατοικηθέριον τὸ θεόντεν πνεύματι. τούτος οὐχίρις ἐγὼ παῦλος θεός μιος τοῦ Χριστοῦ Ιησού, ὑπέρ ὑμῶν τῷ θεῷ θεωρῶ, ὅγε ἱκούσατε τὸν οἰκονομίαν φιλοχάριτος τοῦ θεοῦ, φιλοθεούσης τοῦ θεοῦ, φιλομητούσης τοῦ θεοῦ, φιλοτεχνίου, καθὼς προέγραψα, ἐν τῷ λαϊῳ πρός ὁμώναμος ἀναγινώσκοντες, νοῆσαι τὸν σύνεστιν μου, ἵνα τῷ μυστρίῳ τοῦ Χριστοῦ, ὃ έτέραις γενεαῖσι οὐκ ἐγνώρισθαι τοῖς ίδοις τῷ θεῷ ανθρώπων, ὡς τῷ ἀπεκαλύφθαι τοῖς ἀγίοισι ἀποσόλοισι ἀντοῦ ικανοφορτῶν ἀποφέταισθαι πνεύματι, ἵνα τὰ ἔθνη συγκλητούματα, ικανοφορτῶν σύνσωμα, καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας ἀντοῦ τῷ θεῷ Χριστῷ, φιλοθεούσης μοι κατὰ τὸν ἐνέργιαν φιλοθεούσης μεως ἀντοῦ. εμοὶ τῷ ελαχιστέρῳ πνεύματι, τοῦ μυστρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου τῷ θεῷ αἰώνων τῷ θεῷ θεόντος, τῷ πάντα κτίσαντι φιλοθεούσης Ιησού Χριστοῦ, ἵνα Γνωριδῇ τῷ Ιαΐδαρχαῖς μὴ ἐξεστίας ἐν τοῖς ἐπιχρυσίοις διὰ τὸν Εκκλησίας, ἀπολυποίκιλος σοφία τὸ θεόντος, κατὰ πρόθεστην τῷ αἰώνων, ἢν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ιησῷ τῷ ικανῷ θεῷ, ἐν τῷ ἔχομεν τῷ παρεξησίαν μὴ τὸ προσαγωγὴν ἐμπεποιηθέντος, τῷ φιλοθεούσης πίστεως ἀντοῦ, φιλοθεούσης, μὴ ἐκκακηθῆναι ἐμπαῖς θλίψεοι μετὰ

ὑπέρ

Itaque iam non estis hospites & incolae, sed conciues sanctorum, & domestici dei, superstructi super fundamentum apostolorum & prophetarum, summo angulari lapide ipso Iesu Christo, in quo quaecumque structura coagmetatur, crescit in templum sanctum, in domino, in quo & uos coaedifici camini in habitaculum dei, in spiritu.

Huius rei gratia, ego Paulus uinctus sum

III

Christi Iesu, pro uobis gentibus, siquidem audistis dispensationem gratiae dei, quae data est mihi in uos, quod secundum revelationem, notum mihi fecit mysterium, quemadmodum ante scripsi paucis, ex quibus potestis legentes intelligere, cognitionem meam in mysterio Christi, quod in alijs aetatibus non fuit notum factum filiis hominum, quemadmodum nunc revealatum est sanctis apostolis eius, & prophetis in spiritu, ut sint genites cohaeredes, & eiusdem corporis, & consortes promissionis eius in Christo, per euangeliū, cuius factus sum minister, secundum donum gratiae dei, quod datum est mihi, secundum efficaciam potentiae illius. Mihi minimo oīum sanctorum data est gratia haec, ut inter gentes euangelizare, imperuestigabiles diuinitas Christi, & in lucem preferare oīibus, quae sit communio mysterij quod erat absconditum a saeculis in deo, qui uniuersa condidit per Iesum Christum, ut notum fiat principatis & potestatis, in cœlestibus, per ecclesiam, uehementer uaria sapientia dei, secundum præfinitionem saeculorum, quam fecit in Christo Iesu, domino nostro, in quo habemus audaciam & aditum, in fiducia, quae est per fidem illius. Quapropter postulo, ne deficiatis in afflictionibus meis

h 2 pro

νωρὶς ὑμῶν, οἵτις ἔσαι δόξα ὑμῶν· τούς
ταχάρειμ κάμπτωτὰ γόνατά μου πρόστ
τὸν ωατέρα τοῦ κυρίου ὑμῶν Ιησού χρι-
στού ὃ δὲ ὑπάσσα πατρία ἐν δύρανοῖς καὶ
ἐπίγεονομάζεται, ἵνα δώκῃ ὑμῖν κατὰ
τὸν πλοῦτον φθινόπερ ἀδελφούς, διαβά-
μα κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ,
ἢ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τῷ χρι-
στῷ, διὰ τοῦ πίστεως, ἐργασίαις
ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐργάζομενοι καὶ τεθε-
μελιωμένοι, ἵνα θύμοντες καταλαβέσθω-
σιν ἡμᾶς τοῖς ἀγίοις, τί τὸ πλάτος
μητρὸς ιψή βάσις καὶ ὑπόστησις.
γνῶνται τε
πώλη ὑπερβάλλουσαν φθινόπερ ἀγά-
πην τοῦ χριστοῦ, ἵνα αληθῶσθε εἰσ
πᾶρ τὸν τολμήρωμα τοῦ θεοῦ. Ζεῦ δὲ δια-
μένων ὑπὲρ πάντα τοιοῖσιν ὑπὲρ ἐκπει-
σοῦ, ὃ μὲν αὐτούμενα ἢ μοοῦμενα καὶ τὰ
δάσκαλιν τὸν ἐνεργάλμενον ἕντελον, διατίθεται
ἔντονος τὸν ἔκκλησίαν χριστού Ιησού, εἰσ
πάσας τὰς γενεὰς τὸν ἔντονος τοιούτων ἀμήν.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ δέσμοις
ἐν κυρίῳ, ἀξίως τερπιπατῆσαι φθινόπερ
ἐκκλησίας, μετὰ πάσκος ταπεινοφρο-
σύνης ιψή πραότητος, μετὰ μακροδυνή-
σις, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ,
αποδιδόντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύ-
ματος ἣν ζεῦ σωματέσμα φθινόπερ. ἐν
σῶμα ιψή ἐμ τονεῦμα, καθὼς καὶ ἐκκλησία
ἐν μιᾷ λαπίδι τὸν κλίσεως ὑμῶν. ἐν κύριοι,
μία πίσις, ἐν βάσισμα, εἰς θεός ιψή πα-
τὴ πάντων, ὃ ἐπὶ πάντας διὰ πάντων, ὃ
ἐμ πάσιν ὑμῖν, ενίστη ἐκάστῳ ὑμῶν ἐμόθηκ
χάρις κατὰ τὸ μέτρον τὸ δωρεᾶς τοῦ χριστοῦ.
διὸ λέγεται. ἀναβαστεῖς ὑπόστησις ἀχμαλώτευ-
σερ αὐχμαλωσία, τὸ ἐμώκε δόματα τοῦ
ἄνθρωποις. τὸ δὲ ἀνέσκε, τί ἐσιμ, εἰμὶ ὅτι
ιψή κατέβη τρόπον ἐν τὰ κατώτερα
μέρη τοῦ γένους καταβὰς ἀντός ἐσι μήδη ἀναβὰς

EPISTOLA

pro uobis quæ erit gloria uestra. Huius
rei gratia, flecto genua mea, ad patrem
domini nostri Iesu Christi, ex quo ois pa-
rentela in cœlo & in terra nominatur, ut
det uobis iuxta diuitias gloriae suæ, ut for-
titudine coroboremini per spiritum suū,
in internū hominem, ut inhabitet Chri-
stus per fidem, in cordibus uestris, fixis
in charitate radicibus, & fundamento ia-
cto, ut ualeatis assequi cum omnibus san-
ctis, quæ sit latitudo, & longitudo, & pro-
funditas, & sublimitas, & cognoscere præ-
eminētem cognitioni dilectionem Chri-
sti, ut impleamini in omnem plenitudi-
nem dei. Ei uero qui potest, cumulate fa-
cere, ultra omnia, quæ petimus, aut cogi-
tamus, iuxta potentiam agentem in no-
bis, ipsi gloria in ecclesia, in Christo Iesu,
in omnes ætates sæculi sæculorum. Amé.

Hortor itaq; uos ego uinctus in do-
mino, ut ambuletis, ita ut dignum est,
uocatione, qua uocati estis, cum omni
submissione, & mansuetudine, cum lon-
ganimitate, tolerantes uos inuité in cha-
ritate, studentes seruare unitatem spiri-
tus in uinculo pacis. Vnū corpus & unus
spiritus, quemadmodū & uocati estis in
una spe uocationis uestræ. Vnus do-
minus, una fides, unus baptisma, unus
deus, & pater omnium, qui est super
omnia, & per omnia, & in omnibus
uobis. Verum unicuique nostrum data est
gratia iuxta modum doni Christi. Qua
propter dicit. Cum ascendisset in altum,
captiuam duxit captiuitatem, & dedit
dona hominibus. Cæterum illud ascen-
dit, quid est, nisi quod etiam descende-
rat prius in infimas partes terræ? Qui de-
scendit, idem ille est, qui etiam ascendit,
supra

supra omnes coelos, ut impleret omnia. Et idem dedit, alios quidem apostolos, alios uero prophetas, alios autem euangelistas, alios autem pastores, & doctores, ad instaurationem sanctorum, in opus administrationis, in ædificationem corporis Christi, donec occurserim⁹ omnes in unitatem fidei, & agnitionis filij dei, in uitrum perfectum, in mensuram ætatis, quæ est plenitudo Christi, ut non amplius simus pueri, qui fluctuant & circumferuntur quo quis uento doctrinæ, in ueracitate hominum, in astutia, ad aggressiōnem imposturæ, sed ueritatem lectantes in charitate, adolescamus in illū per omnia, qui est caput. Nēpe Christus in quo totum corpus, si coagmentur, & compingatur, per omnem cōmissuram subministratiōnis, iuxta actum in mensura, unicuiusq; partis, incrementum corporis facit, in ædificationem sui ipsius, in charitate. Hoc itaq; dico, & testificor in domino, ne post hac ambuletis, quemadmodū & reliquæ gentes ambulant in uanitate intellectus sui, dum mentem habent obte-nebratam, ab alienati a uita dei, propter ignorantiam quæ est illis, & excæcationē cordis eoz, qui posteaç̄ peruererunt ad indolentiā, semetipſos dediderunt lasciuiae, ad patrādum immundiciam omnē in auaritia, Vos aut̄ nō sic didicistis Christum, si quidem illum audistis, & in eo docti fuistis, quemadmodum est ueritas in Christo Iesu, deponere iuxta priorem conuersationem, ueterem hominem, qui corrumpitur, iuxta concupiscentias erroris, renouari autem spiritu mētis uestræ, & induere nouum hominem, qui iuxta deum conditus est in iusticia, & sancti

h 3 tats

στοῖ φι διληθείας. διὸ ἀποθέμων τὸ Τεῦ
διος, λαλᾶτε ἀληθειαρ, ἔκασος μετὰ τοῦ
ταλασίον ἀυτοῦ, ὅτι ἐσμοὺ ἀληθῶρ μέ/
λε. ὅργίσεθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε, δὲ ἄλιος
μή επιμετέω ? πὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν,
μὴ δὲ δίδοτε τόπων τῷ διαβόλῳ. δικέπ·
τωρ, μηκέτι κλεπτέω, μᾶλλον δὲ κοπιά/
τω ἡγαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν,
ἴνα ἔχῃ μεταδίδονται τῷ χρείᾳ ἔχοντι.
πᾶς λόγος συπρόσδετος ἐκ τοῦ σώματοῦ,
μῶρ μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ᾽ ἕπτις ἀγαθὸς
πρόσδετος τοῖς κοδομῶν φι χρείας, ίνα δῷ χάριν
τοῖς ἀκόνουσιν, οὐ μὲν λυτάτε τὸ πνεῦμα
τὸ ἄγιον Φθεῖτε δὲ ἐσφραγίδατε εἰς ἄκμέαν
ἀπολυτρόσεως. πᾶσα πινεία, οὐ θυμός, καὶ
ὅργος, οὐ κραυγὴ οὐ βλασφημία, οὐθίτω αὐτῷ
ὑμῶν σῶν τάσκη νακία. γίνεθε δὲ εἰς ἀλλή
λαγος χρησοί, οὐσαλασχνοί, χρειζόμενοι έαυ/
τοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεός ἐχαρίσατο ὑμῖν
ἐν Χριστῷ.   Γίνεθε δῶμα μιμηταὶ τοῦ
Θεοῦ, δῶμα τέκνα ἀγαπητά, καὶ περιπατήτε
ἐν ἀγάπῃ, καθὼς οὐδὲ οὐδὲ Χριστος ἀγάπησεν
ἄκματα, οὐ πρέμωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἄκμῶν προσ/
φέραμεν καὶ θυσίαν τῷ δέοντι οὐδὲν οὐδὲν
δίας, πορνείας ἢ ἡ πᾶσα ἀκαθαρσία, οὐ ταλε/
νεῖα μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέ/
ταξίσθοις, οὐ καρχορότης, οὐ μωρολογία, οὐ ἐντρα/
τελία, οὐδὲν ἀνίκοντα, οὐδὲ μελλομένη
εἰσία. Φτο γάρ ἐσεινώσκοντες, δῆτι πᾶς τόρ
νος, οὐκάθαρτος, οὐ πλεονέκτης, δε δεῖται εἰ/
δωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. μηδεὶς οὐ/
μᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις. διὰ τὰντα
γε ἔρχεται οὐ δόργον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς ἥσούς
φι διπλείας. μὴ οὖδε γίνεθε συμμέτοχος
ἀντῶμ. Πτε γάρ τοτε σκότῳ, νῶν δὲ φῶς
ἐν κυρίῳ.   Ως τέκνα φωτόσ περι/
πατάτε δὲ καρψός Φ πνεύματος ἐν τάσκη
τακτοσύνῃ καὶ σικασύνῃ καὶ ληθείᾳ δοκιμά-

ΖΩΤΑΣ

EPISTOLA

tate ueritatis Quapropter deposito men/
dacio, loquacini ueritatem, quisq; pro/
xiimo suo, quoniā sumus inuicem mēbra.
Irascimini, & nō peccetis, sol ne occidat su/
per iram uestram, neq; detis locū calum/
niatori. Qui furabatur, non amplius fu/
retur, magis aut laboret operando mani/
bus, quod bonum est, ut possit impartiri
ei qui opus habuerit. Omnis sermo spu/
cus ex ore uestro ne procedat, sed si quis
est bonus ad edificationem utilitatis, ut
det gratiā audientibus, & ne contristetis
spiritum sanctum dei, in quo obsignati
estis, in diem redemptiōis. Omnis ama/
rulentia, & tumor, & ira, & uociferatio, &
maledicentia, tollatur a uobis, cum omni
malicia. Sitis aut, inuicem alius in aliū
comes, misericordes, largiētes uobis met
ipsis, quēadmodum & deus in Christo
largitus est uobis. Sitis igitur imitato/
res dei, ut filij dilecti, & ambuletis in dile/
ctione, quemadmodum & Christus dile/
xit nos, & tradidit semetipsum pro no/
bis, oblationem & uictimam deo, in odo/
rem bonae fragrantiae. Ceterum fornicatio,
& omnis imundicia, aut auaricia ne/
nomina sunt quidem inter uos, sicut decet
sanctos, & obsceneitas, & stultiloquium,
& urbanitas, quae ad rem non pertinent,
sed magis gratiarūactio. Nam hoc scitis
quod omnis fornicator, aut auarus, q; est
simulacrum cultor, nō habet hæreditatē
in regno Christi & dei. Ne quisq; uos de/
cipiat inanibus sermōibus. Propter hæc
enī uenire solet ira dei, in filios inobedi/
entiā. Ne sitis igit̄ consortes illorū. Eratis
enī quondā tenebræ, nūc aut lux in
dño, ut filij lucis abulate (nā fructus spūs
in omni bonitate & iusticia & ueritate) p/
bantes

V

ζοντες, οι οποιοι εν αρχησι ου τοι κυριω, μη μη συγκοι
των ιησου τοιοντες γοις στοισ ακαρποις η σκότωσε,
μαλλον δε κη ελεγχετε, τα δε κειμενη γινονται
μενα ονταντωμ, αν χρονι δεκινη λεγειν. Τα
δε παντα ελεγχομενα ονταντον φωτισταν φα
νεροωται, παρη υπη το φανερον μενον, φως
ται. διδολει. Ημεραν καθεμων μη δινασα εκ
τενερωμ, μη επιφανει σοι ο ΧΡΙΣΤΟΣ. Βλέ
πετε δια των αντων αντερεως περιτωτετε, μηνως
ασφοι, αλλακωσ συφοι, δικαγοσα βομε /
νοι τοι καρδι, οτι αι ημεραι πονηραι εισιν.
Διατοντ μη γινεσθε αφρονες, αλλακ σωι /
εντις, τη το δελικρια η κυριου. Ιηλη μη μει
θυσιεδε δινη, ψη φετιν ασωτεια, αλλακ πλη
ρουμενη πνευματι, λαλαντεσ εαυτοις, φαλ
μοις Ο νυμνοις, ιηλη ωδαισ πνευματικαις
αποντες Ο φαλλοντεσ φη καρδιαν μωρ
ζει κυριω. Ευχαριστωτες παντοτε οπερ
παντωμ, η δινοματι του κυριου ημων ιη /
σοι χριστοι ζει δεψη ιηλη ωστρι. οντω
τασσομβυοι, αλλακλοισ φη φορεω θεου. Αι γυ
ταικες τοις ιδησις ανθραστην ποτασεδε, ης
ζει κυριω, οτι δινηρε ει ει κεφαλη φη γωναι /
κος, ης και ο χριστος κεφαλη φη εικονι /
σιας, και αυτος ζει σωτηρι του σωματος. •
αλλακωστηρη εικονισια οντασεται ζει χρι
στη, οντως ιηλη αι γωνικες τοις ιδησις αν
θραστη φη ωστι. οι αρρενοι αγα
πατετας γιωτης ειαντηρ, καθως Ο ο χρι
στος κατωντης τη εικονισιαν, Ο ειαντον πρι
μωνει οντερη ανηρ, ηνα αυτης αιιαση καθαρισιας
τη λατρεψη η ονταστην φηματι, ηνα πριασκη
αντης ειαντη ηνδιοξον την εικονισιαν, μη εχει
σαν απλον, ηντιδα, ητι η τοιστη, αλλα ηνα η
αγια, κη αιωνος, ουτως διφειλασιν δι ανθρες
αγιαπηρ τας ειαντων γιωτης, ης τα ειαν
τηρ σωματα. ο αγιασων πην ειαντον γιν
ταικα, ειαντον αιωνα, ουδεις γαρ πετε τη ειαν
σερη αιμισκην, αλλα εικατρεφη ηθαλπισαυτη

100

bantes, quid sit acceptū dñō, & ne cōmer-
cium habueritis cum operibus infrugife-
ris tenebrarū, quin ea potius etiā argui-
te. Nam quæ secreto fiunt ab istis, turpe
est uel dicere. Sed omia p̄dita a luce ma-
nifesta fiunt. Nam quicquid manifesta-
tur, lumen est. Quapropter dicit. Expergi-
scere qui dormis, & surge a mortuis, & il-
lucescat tibi Christus. Vīdete igitur, quo
modo circumspēcte ambuletis, non ut in
sipientes, sed ut sapientes, redimentes oc-
casione, quod dies mali sint. Propterea
ne sitis imprudētes, sed intelligētes, quæ
sit uoluntas domini, & ne inebriemini ui-
no, in quo luxus est, sed impleamini ī sp̄i-
ritu, loquentes uobis metip̄sis psalmis,
& hymnis, & cantionibus spiritualibus, ca-
nentes & psallentes in corde uestro dñō,
gratias agētes semper de omnibus, in no-
mine domini nostri Iesu Christi, deo &
patri. Subditū uicissim alijs alij, in timo-
re dei. Vxores p̄prijs uiris subditæ sitis,
ueluti domino, quoniā uir est caput uxori-
s, quemadmodū & Christus est caput
ecclesie, & idem est, qui salutem dat cor-
pori. Itaq̄ quemadmodum ecclesia sub-
dita est Christo, sic & uxores suis uiris
subditæ sint ī omnibus. Viri diligite uxo-
res uestras, sicut & Christus dilexit ecclesi-
am, & se metip̄sum tradidit pro ea, ut il-
lam sanctificaret mundatā lauacro aquæ
in uerbo, ut adhiceret eam sibi ipsi, glo-
riosam ecclesiam, nō habentem maculā,
aut rugā, aut quicq̄ eiusmodi, sed ut esset
sancta, & irrepræhēsibilis. Sic debet uiri
diligere suas uxores, ut sua ipsoꝝ corpora.
Qui diligit suā uxorem, se ipsum diligit.
Nullus enim unq; suam ipsius carnem
odio habuit, imo enutrit, & fouet eam,

h 4 sicut

καθὼς κὴ δὲ κύριος πώλεὺς ἐκκλησίαρ. ὅτι μέλη
ἴσμεν τῷ σώματος ἀντί, ἐκ φιλοσοφίας ἀντί,
κὴ ἐκ τῶν δύσεων ἀντοῦ. ἀντὶ τότε καταλεί-
ψε ἀνθρώπως τὸν ωτερά ἀντί κὴ τὸ μητέρα
κοὐλογοληθήσεται πρὸς πώλη γωνία
ἀντοῦ, καὶ ἔσονται διὰ μόνον εἰς σάρκα μέσα.
τὸ μυστήριον τότε μέγα εἰσίρ, ἐγὼ δὲ λέω
ἔντοντον, κὴ εἰς πώλη ἐκκλησίαρ. πλὴν
κοὐλογοληθήσεται παῖς ἔντον, ἔκαστος πώλη ἔστοῦ
γωνίας ὄντως ἀγαπάτω, ὡς ἔστορ, δὲ
γωνία, ἵνα φοβήσαι τὸν ἀνθρώπα. τὰ τέκνα,
ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἢν κυρίῳ,
τοῦτο γάρ εἰς δίκαιοις. τίμα τὸν ωτερά
ρα σου κὴ πώλη μητέρα, ἥτις εἰσὶν ἐπολιτεύεται
τῇ ἐπαγγελίᾳ, ἵνα ἔντον σοι γένηται, κὴ ἔσῃ
μακροχρόνιος ἐπὶ φιλογῆς. οἱ πατέρες μὲν
παροργίζεται τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφεται
τὸ δικτύον τῶν τακτείας. Καὶ νουθετοῦσιν κύριον. δι-
δοῦλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρ-
κα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἢν ἀπλότη-
τι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς θεῷ χριστῷ, μὲν
κατὸφθαλμούσιλείαμ ὃς ἀνθρώπαρεσ-
κοι, ἀλλὰ ὡσεῖδοι τοῦ χριστοῦ, τοι-
οῦτες τὸ δέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ τυχῆς, με-
τενοίας, διχλέουντες θεῷ κυρίῳ, κὴ δικαὶον
θρώποις, εἰδότες, ὅτι δὲ ἐάρτι ἔκαστος ποιή-
σιν δικαίουν, τὸ κομισθαι προσάρτη κυρίον, εἴπερ δεῖ
λοσ, εἴπερ ἐλέύθερος. Καὶ δικύριοι τὰ δικτύα πρι-
ῆτε πρὸς ἀντούσις ἀριέρτεσ τὴν ἀστα-
λάρη, ἐιδότες, δικαὶον ὑμῶν ἀντῶρ δικύριον
ὅτι εἰσὶν ἐν ὄντανοῖς, κὴ προσωπληκτία δικαὶον εἰσὶ^{παρέκτω}. τὸ λοιπόν δικελφοῖ μου, ἐμ-
μωαμοῦμε ἐμ κυρίῳ, κοὐλογοληθήσεται τὸ πανοπλίαν τὸ δεῖ
πρὸς τὸ διώαδαι ὑμᾶς σκέναι, πρὸς τὰς με-
δοῦσιας τῷ διαβόλῳ. ὅτι δικαὶον δικτύον δικά-
πλα πρὸς δικαία τοῦ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς
ἀρχὰς, πρὸς τὰς δικαίους τοῦ αἰώνος τότε
πρὸς τὰ

EPISTOLA.

sicut & dñs ecclesiam. Quoniam membra
sumus corporis eiusdem, ex carne eius,
& ex ossibus eius. Huius rei gratia, relin-
quet homo patrem & matrem, & adiun-
getur uxori suæ, & erunt duo in carnem
unam. Mysterium hoc magnum est, ue-
rum ego loquor, de Christo, & de eccl/
esia. Quanquam & uos singillatim suam
quisque uxorem diligat, ut seipsum. uxor
autem ut reuereatur uirum.

Filij, obedite parentibus uestris, in do- VI
mino, nam id est iustum, honora patrem
tuum, & matrem, quod est præceptum
primum, in promissione, ut bene tibi sit,
& sis longeius in terra. Patres, ne pro-
uocetis ad iram liberos uestros, sed edu-
cetis eos in eruditione, & correptione do-
mini. Serui obedite dominis carnalibus,
cum timore, & tremore, in simplicitate
cordis uestri, tanquam Christo, non ad
oculum seruientes, ueluti hominibus pla-
cere studentes, sed tanq[ue] serui Iesu Chri-
sti, facientes uoluntatem dei ex animo,
cum benevolentia, seruientes domino,
& non hominibus, illud scientes, quod
unusquisque quod fecerit boni, hoc repon-
bit a deo, siue seruus fuerit, siue liber.
Et uos domini eadem facite, erga illos,
remitentes minas, scientes quod & ue-
ster dominus est in coelis, & persona re-
spectus non est apud illum. Quod su-
perest fratres, sitis fortes in domino, &
in potentia roboris illius, Induite totam
armaturam dei, ut possitis stare aduer-
sus assultus diaboli, Quoniam non est
nobis lucta, aduersus sanguinem & car-
nem, sed aduersus principatus, aduer-
sus potestates, aduersus mundi domi-
nos, tenebrarum sæculi huius, aduer-
sus

προὸς τὰ πνευματικὰ τὸ πνεῦμα ἐμ τοῖσθε τοι
γενίοις. διὰ τὸ διαλέγετε τὸ πανοπλίαν
Ἐθεῖ, αἱ διωκθῆτε ἀντίστηται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
πνεύμα, καὶ πάντα κατέργασάμενοι σῶναι. σὺ
τεῖνα περιζωσάμενοι τὸ ὅσφινδι ἐμ δὲ λ
κθεία, καὶ ἐνθυσάμενοι τὸν θώρακα τὸ δικαιοί^σ
σώματος, μὴ ὑποθυσάμενοι τοὺς πόδας ἐμ ἔτοι
μασίστηνα γελίστηνα, επὶ τῷστιν δια
λαβόντες τὸν θυρεόν τὸ πάνεως, ἐμ δὲ διωκτε
θε πάντα τὰ βέλη τὸ πονηρό τὰ πεταυρωμέ
να σθέσαι, καὶ τὸ περιπεφαλαίαν τὸ σωτήρι
δέξαθε, μὴ τὸ μάχαιραν τὸ πενθύματος, ὃ
ἐστι ἔθμα θεοῦ. Διὰ τάκτους προσευχῆς καὶ δε
κτισμῶν προστυχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ, ἐν
πνεύματι, καὶ ἐν διάνοιᾳ τῷ γραψιτῶντες
ἐν τάκτῳ προσκαρτιρήσατε, καὶ διέποντες τὸν
τῶν τῶν ἄγιων, μὴ ὑπερέβαλον, ἵνα μοι διθύρ
λόγος ἐν αὐτοῖς τὸ σόματός μας, ἐν παρέχ
σίᾳ γνωρίσω τὸ μυστήριον τὸ ιεραγελίου ν
πέρ δι πρεσβύτερον τὸν ἀλέσθεντα, ἵνα ἐντοπίῳ παρέ
γνωσθεισαί τὸ δέμετε λαλήσω, ἵνα δὲ ἐιδῆ
τε μὴ μέρε τὰ κατέμε τὸ πρόσωπο, πεντά
μην γνωρίσατε τούτο δὲ γαπτικό δέδελ
φός καὶ πισός διάκονος ἐν κυρίῳ, διὸ ἐπεμβα
πρός ὑμᾶς ἐν τῷ Φρ, ἵνα γνωτε τὰ πρότικ
μάρ, καὶ παραπλέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν. Εἰρί
τη τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ διάπη μετὰ τοῖς εἰσεν, αὐτὸ^ς
θεοῦ πατρὸς οἱ κυρί ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ηχά
σις μετὰ τῶν ἄγιων τὸ διαπάντα τὸν κύριον ἡμῶν
ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ ἐν ἀφθαρσίᾳ. δεκατέστι.

sus spiritales astutias in cœlestibus :
Quapropter assumite uniuersam arma
turam dei, ut possitis resistere in die ma
lo, & omnibus peractis, stare. State igi
tur lumbis circumcinctis baltheo in ueri
tate, & induti thoracem iusticiæ, & calcia
ti pedibus, in præparatione euangelij pa
cis. Super omnia assumpto scuto fidei,
in quo possitis omnia iacula mali ignita
extinguere, & galeam salutis accipite, &
gladium spiritus, qui est uerbum dei, in
omni oratione, & deprecatione orantes,
in omni tempore, in spiritu, & ad hoc ip
sum uigilantes in omni instantia, & de
precatione pro omnibus sanctis, & pro
me, ut mihi detur sermo in apertioe oris
mei, in libertate, ut notum faciam myste
rium euangelij mei, super quo legatione
fungor in catena, ut in illo libere loquar,
sicut oportet me loqui. Ut autem sciatis &
uos, quæ ad me pertinent, quid agam,
de omnibus uos certiores reddet Tychi
cus, dilectus frater, & fidus minister ī do
mino, quē misi ad uos in hoc ipsum, ut
cognoscetis, de rebus nostris, & conso
laretur corda uestra. Pax fratribus & cha
ritas, cum fide, a deo patre, & domino Ie
su Christo. Gratia sit cum omnibus dili
gentibus dominū nostrum Iesum Chri
stum, in incorruptionē. Amen,

Εγγάφη ἀπὸ δύω μηνῶν πρόσε
Εφεσίους Διδ.
τυχικοῦ.

Missa fuit e Roma per
Tychicum.

